

॥ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯಲೀಲೆ ॥

ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಯ ಬಸುರೋಳು ಜನಿಸಿದ |
ವಸುಧೆ ಪಾಲಕನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಚರಿತೆಯ |
ವಸುಧೆ ಪಾಲಕ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯ |
ಕುಶಲದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಜನರೆಲ್ಲ | ಹರುಷದಿ||೧||

ಗೋಕುಲವನು ಸೇರಿ | ಗೋಪಿಯ ಗೃಹದಿ |
ಅನೇಕ ಲೀಲೆಯ ತೋರುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿನವಂದು |
ಗೋಪ ಗೋಪಿಯರುಲ್ಲಾಸದೊಳಿರುತ್ತಿರೆ |
ಬೇಕೆಂದೆ ಅಡಗಿದ ಗೃಹದೊಳಗೆ | ಹರಿ ತಾನು ||೨||

ಹೊತ್ತು ಬಹಳಾಯಿತು ಎತ್ತು ಪೋದೆಯೋ ಎಂದು |
ಅತ್ತಿತ್ತ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದಳಂದು | ಮನನೊಂದು |
ಸುತ್ತಲು ಹುಡುಕುತ್ತ ಮನದೊಳು ಮಿಡುಕುತ್ತ |
ಹೊಸ್ತಿಲೊಳಗೆ ನಿಂದು ಕರೆದಾಳೆ ಕುವರನ ||೩||

ಉಡುಗೆ ಪೀಠಾಂಬರ ನಡುವಿನ ನ್ಯಾವಾಳ |
ಒಡನೆ ಇಡಿಸುವೆ ಕೈಸ್ತಭ ಹಾರ ನಿನಗೀಗ |
ಒಡನೆ ಕೈಸ್ತಭವನು ಇಡಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸುವೆ |
ಎನ್ನೊಡೆಯನೆ ಬಾರೆಂದು ಕರೆದಾಳೆ ಕುವರನ ||೪||

ಆಡ ಪೋಗಿಯೆ ನೀನು ಕಾಡ ಕಿಂಚಿನೆ ನುಂಗಿ |
ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಮಿಂದು ದಣಿದೆಯೋ ಎನುತಾಲೆ |
ಕಾಡಿಗಂಜಿದರಿನ್ನ ನೋಡುವಯಾರಿಲ್ಲೆ |
ದೇವರ ದೇವ ನೀ ಬಾರೆಂದೆ ಕರೆದಾಳೆ ||೫||

ಅಂದುಗೆ ಕಿರುಗಜ್ಜೆ ಗಿಲುಕೆಂಬ ರಭಸದಿ |
ಬಂದು ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹರುಷದಿ |
ಬಂದು ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲಾಷ್ಟೆ |
ಗೋವಿಂದನೆ ಬಾರೆಂದು ಕರೆದಾಳೆ ಕುವರನ ||೬||

ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪದಿ ಬಸವಳಿದೆಯೋ ನೀನು |
ಬಿಸಿಹೋಳಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸುವೆ ಎನುತಾಲೆ |
ಬಿಸಿ ಹೋಳಿಗೆ ಹೋಸರನ್ನವ ಬಡಿಸುವೆ |

ಹಸುಳನೆ ಬಾರೆಂದು ಕರೆದಾಳೆ ಒಳವಿಗೆ ॥೨॥

ಕುಸುಮಲೋಚನ ತಾನು ನಸುನಗೆಯಿಂದಲೇ ।
ಬಿಸಿಹೊಳಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸೆಂದೆ ಹರುಷದಿ ।
ಬಿಸಿಯ ಹೊಳಿಗೆ ವೊಸರನ್ನವ ಬಡಿಸೆಂದು ।
ಹಸು ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣ ಬಂದ ಒಳವಿಗೆ ಹರುಷದಿ ॥೩॥

ಬಂದ ಮಗನ ನೋಡಿ ಚಂದದಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ।
ಮುಂದಲೆಯ ತಿದ್ದಿ ತಿಲಕವ ಇಡಿಸುತ್ತೆ ।
ತಂದು ಹೊಳಿಗೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನವ ಬಡಿಸಿಹ ।
ನಂದದೊಳಿರುತ್ತಿದ್ದಬುಂದಿಯೊಳಿಗೆ ಚಿರಕಾಲ ॥೪॥